

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 2.7.2014.
COM(2014) 397 final

2014/0201 (COD)

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni direktiva 2008/98/EZ o otpadu, 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu, 1999/31/EZ o odlagalištima otpada, 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi

(Tekst značajan za EGP)

{SWD(2014) 207 final}

{SWD(2014) 208 final}

{SWD(2014) 209 final}

{SWD(2014) 210 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

1.1. Opći kontekst

Gospodarstvo Unije trenutačno gubi znatnu količinu potencijalnih sekundarnih sirovina koje se nalaze u tokovima otpada. Ukupna proizvodnja otpada u EU-u 2011. iznosila je oko 2,5 milijarde tona. Na primjer, tek je ograničeni udjel (40 %) komunalnog otpada nastalog u Uniji recikliran, dok je ostatak odložen na odlagališta (37 %) ili spaljen (23 %), a oko 500 milijuna tona tog ostatka moglo se na drukčiji način reciklirati ili ponovno upotrijebiti. Unija tako propušta znatnu priliku za poboljšanje učinkovitosti resursa i stvaranje više kružnog gospodarstva, što bi dovelo do gospodarskog rasta i stvaranja radnih mjesta, čime bi se opet smanjile emisije stakleničkih plinova i ovisnost EU-a o uvoznim sirovinama.

Unija je suočena i s razlikama u provedbi među državama članicama. Tijekom 2011., dok je šest država članica na odlagališta odložilo manje od 3 % svog komunalnog otpada, 18 ih je izgubilo više od 50 %, a neke čak više od 90 % svojih resursa odlaganjem komunalnog otpada na odlagališta. Ovi podaci upućuju na velike razlike u smislu uspješnosti gospodarenja otpadom koje hitno treba smanjiti.

1.2. Razlozi za prijedlog i ciljevi prijedloga

Nedavna kretanja upućuju na to da je moguće ostvariti daljnji napredak u pogledu učinkovitosti korištenja resursa i da se time može ostvariti velika gospodarska i društvena korist. Pretvaranje otpada u resurse bitan je element povećanja učinkovitosti korištenja resursa i zatvaranja kruga u kružnom gospodarstvu.

Europsko zakonodavstvo, a posebno postavljanje konkretnih pravno obvezujućih ciljeva, ključni je pokretač poboljšanja prakse gospodarenja otpadom, poticanja inovacija u recikliranju, ograničavanja odlaganja na odlagališta i stvaranja poticaja za promjenu ponašanja potrošača. Daljnjim razvojem politika o otpadu mogu se ostvariti znatne koristi koje proizlaze iz održivog rasta i stvaranja radnih mjesta uz relativno niske troškove, ali se može i pridonijeti poboljšanju okoliša.

Ovaj je prijedlog odgovor na pravnu obvezu revizije konkretnih ciljeva u gospodarenju otpadom iz triju Direktiva: Direktive 2008/98/EZ o otpadu¹, Direktive 1999/31/EZ o odlagalištima otpada² i Direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu³. Time se počinje rješavati prethodno navedena situacija u skladu s ciljevima Plana za učinkovito korištenje resursa⁴ i Sedmog plana djelovanja za okoliš⁵, uključujući potpunu provedbu hijerarhije otpada⁶ u svim državama članicama, pad apsolutnog stvaranja otpada i stvaranja otpada po stanovniku te razvoj sveobuhvatne strategije smanjenja nepotrebnog otpada od hrane, čime se osigurava visokokvalitetno recikliranje i uporaba recikliranog otpada kao

¹ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih Direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.)

² Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.07.1999. str. 1.)

³ Direktiva 94/62/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994. str. 10.)

⁴ COM(2011) 571

⁵ Odluka br. 1386/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 2013. o Općem programu djelovanja Unije za okoliš do 2020. „Živjeti dobro unutar granica našeg planeta” (SL L 254, 28.12.2013., str. 171.)

⁶ U hijerarhiji otpada prednost se daje sprečavanju, nakon toga ponovnoj uporabi, recikliranju prije energetske uporabe i zbrinjavanju koje uključuje odlaganje na odlagališta i spaljivanje bez energetske uporabe.

važnog, pouzdanog izvora sirovina za Uniju, energetska oporaba ograničava na materijale koji se ne mogu reciklirati i odlaganje otpada ograničava na neoporabivi otpad. Njime se također pridonosi provedbi Inicijative EU-za sirovine⁷.

Osim toga, prijedlog obuhvaća elemente za pojednostavnjenje zahtjeva za izvješćivanje uvrštenih u direktive 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu, 2000/53/EZ o otpadnim vozilima⁸ i 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima⁹.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I PROCJENE UTJECAJA

2.1. Studije

Trima glavnim studijama provedenima tijekom posljednjih dviju godina u okviru kojih je izvršena procjena tehnološkog, društveno-ekonomskog i troškovnog aspekta provedbe te daljnjeg razvoja zakonodavstva EU-a o otpadu ojačani su procjena utjecaja i zakonski prijedlog¹⁰.

2.2. Interno savjetovanje

Koordinacijska skupina za procjenu utjecaja osnovana je 16. travnja 2012. Sljedeće glavne uprave pozvane su da sudjeluju na pet sastanaka Koordinacijske skupine za procjenu utjecaja: SG, ECFIN, ENTR, CLIMA, JRC, i ESTAT. Koordinacijska skupina za procjenu utjecaja pratila je pripremu procjene utjecaja.

2.3. Vanjsko savjetovanje

Komisija je sastavila okvirni popis pitanja koje je potrebno rješavati, a prvi razgovori s glavnim dionicima započeli su u veljači 2013. Javno internetsko savjetovanje pokrenuto je u lipnju 2013. i završeno u rujnu 2013. u skladu s minimalnim standardima za savjetovanje.

Podneseno je 670 odgovora, što odražava veliku zabrinutost javnosti u pogledu stanja gospodarenja otpadom u EU-u i visoka očekivanja od djelovanja EU-a u tom području.

2.4. Procjena utjecaja

Izvješće o procjeni utjecaja i sažetak objavljuju se zajedno s ovim prijedlogom. U okviru procjene utjecaja ocjenjuju se glavni utjecaji različitih opcija politika na okoliš, društvo i gospodarstvo kako bi se poboljšalo evidentiranje gospodarenja otpadom u EU-u. Različite razine ambicija procjenjuju se i uspoređuju s „osnovnim scenarijem” kako bi se utvrdili najprikladniji instrumenti i konkretni ciljevi te istovremeno troškovi sveli na najmanju, a koristi na najveću moguću mjeru.

Odbor Komisije za procjenu utjecaja 8. travnja 2014. dao je pozitivno mišljenje o procjeni utjecaja i izdao niz preporuka za prilagodbu izvješća. Odbor je zatražio da se dodatno pojašne definicija problema i potreba za novim srednjoročnim konkretnim ciljevima, potkrijepe argumenti za zabranu odlagališta otpada sa stajališta supsidijarnosti i proporcionalnosti te za

⁷ COM(2013) 442

⁸ Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. studenoga 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34. – 43.)

⁹ Direktiva 2006/66/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. rujna 2006. o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te stavljanju izvan snage Direktive 91/157/EEZ (SL L 266, 26.09.2006., str. 1. – 14.)

¹⁰ <http://www.wastetargetsreview.eu/>

<http://www.eea.europa.eu/publications/waste-opportunities-84-past-and>

<http://www.wastemodel.eu/>

ujednačene konkretne ciljeve za sve države članice te da se detaljnije objasni na koji se način u okviru prijedloga u obzir uzimaju razlike u uspješnosti država članica.

Na temelju daljnjeg razmatranja opcija politika iz procjene utjecaja zaključeno je da će se kombinacijom opcija 2. i 3.7. ostvariti sljedeće koristi:

- smanjenje administrativnog opterećenja, posebno za mala društva ili poduzeća, pojednostavnjenje i bolja provedba, između ostalog i time da se konkretni ciljevi zadrže na razini svrsishodnosti;
- stvaranje radnih mjesta: do 2030. moglo bi se izravno stvoriti preko 180 000 radnih mjesta, a većinu njih ne bi se moglo premjestiti izvan EU-a;
- smanjenje emisija stakleničkih plinova: između 2014. i 2030. moglo bi se izbjeći oko 443 milijuna tona emisija stakleničkih plinova;
- pozitivni učinci na konkurentnost u gospodarenju otpadom i reciklažnim sektorima u EU-u te na proizvodni sektor EU-a (bolja proširena odgovornost proizvođača (EPR), smanjenje rizika povezanih s pristupom sirovinama);
- ponovno uključenje sekundarnih sirovina u gospodarstvo EU-a, čime će se smanjiti ovisnost EU-a o uvozu sirovina

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

3.1. Sažetak predloženih mjera

Glavne su izmjene prijedloga:

- usklađivanje definicija i uklanjanje zastarjelih pravnih zahtjeva;
- pojednostavnjenje i reguliranje obveza izvješćivanja;
- uvođenje sustava ranog upozoravanja za praćenje usklađenosti s konkretnim ciljevima povezanim s recikliranjem;
- uvođenje minimalnih operativnih uvjeta za proširenu odgovornost proizvođača;
- povećanje konkretnog cilja povezanog s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada na 70 % do 2030.;
- povećanje konkretnih ciljeva povezanih s ponovnom uporabom i recikliranjem ambalažnog otpada;
- ograničenje odlaganja na odlagališta komunalnog otpada koji nije preostali otpad do 2030.;
- usklađivanje s člancima 290. i 291. UFEU-a o delegiranim i provedbenim aktima.

S pomoću prethodno navedenog uspostavio bi se potreban pravni okvir za razvoj politika i zakonodavstva država članica u području sprečavanja stvaranja i recikliranja otpada.

3.2. Pravna osnova i pravo na djelovanje

Ovom se Direktivom mijenja šest direktiva koje se bave gospodarenjem različitim vrstama otpada. Četiri od tih direktiva (Direktiva 2008/98/EZ, Direktiva 1999/31/EZ, Direktiva 2000/53/EZ i Direktiva 2012/19/EU) doneseno je na temelju članka 192. stavka 1. UFEU-a, a Direktiva 2006/66/EZ donesena je na temelju članka 192. stavka 2. i članka 114. UFEU-a, a Direktiva 94/62/EZ na temelju članka 114. UFEU-a. Ova se Direktiva stoga temelji na članku 192. stavku 1. UFEU-a i članku 114. UFEU-a povezano s člankom 2.

Člankom 11. stavkom 2. Direktive 2008/98/EZ postavlja se konkretan cilj od 50 % za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje kućanskog i sličnog otpada te cilj od 70 % za pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje i druge načine materijalne uporabe bezopasnog otpada od izgradnje i rušenja objekata do 2020. U skladu s člankom 11. stavkom 4., Komisija najkasnije do 31. prosinca 2014. treba razmotriti te konkretne ciljeve kako bi ih po potrebi ojačala i eventualno postavila ciljeve za druge tokove otpada, uzimajući u obzir sve bitne učinke postavljanja ciljeva na okoliš, gospodarstvo i društvo. U skladu s člankom 9. točkom (c) Komisija bi u skladu s najboljom praksom trebala do kraja 2014. utvrditi ciljeve za sprečavanje stvaranja otpada i odvajanje uporabe resursa od gospodarskog razvoja za 2020., uključujući, ako je potrebno, reviziju pokazatelja iz članka 29. stavka 4. Konačno, u skladu s člankom 37. stavkom 4., u prvom izvješću koje se podnosi do 12. prosinca 2014. Komisija mora procijeniti niz mjera, uključujući programe za odgovornost proizvođača za posebne tokove otpada, konkretne ciljeve, pokazatelje i mjere koje se odnose na recikliranje, kao i postupke energetske i materijalne uporabe materijala koji mogu doprinijeti učinkovitijem ispunjavanju ciljeva navedenih u člancima 1. i 4.

Člankom 5. stavkom 2. Direktive 1999/31/EZ postavljaju se tri konkretna cilja za preusmjeravanje biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta i zabranjuje odlaganje određenih tokova otpada na odlagališta. Države članice moraju ispuniti posljednji konkretni cilj povezan s preusmjeravanjem biorazgradivog komunalnog otpada s odlagališta do 16. srpnja 2016. U skladu s člankom 5. stavkom 2., taj se cilj mora preispitati do 16. srpnja 2014. radi njegovog potvrđivanja ili izmjene, a sve radi osiguravanja visoke razine zaštite okoliša te s obzirom na praktično iskustvo koje su države članice stekle u provođenju prethodnih dvaju konkretnih ciljeva.

Člankom 6. stavkom 1. Direktive 94/62/EZ postavljaju se ciljevi povezani s uporabom i recikliranjem ambalažnog otpada koji se, u skladu s člankom 6. stavkom 5., utvrđuju svakih pet godina na temelju praktičnog iskustva stečenog u državama članicama i nalaza znanstvenih istraživanja i tehnika ocjenjivanja kao što su procjene životnog ciklusa proizvoda i analiza troškova i koristi.

3.3. Načelo supsidijarnosti i proporcionalnosti

Prijedlog je u skladu s načelom supsidijarnosti i proporcionalnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. Ograničen je na izmjenu prethodno navedenih direktiva pružanjem okvira za uspostavu zajedničkih ciljeva, dok se državama članicama daje sloboda odlučivanja o detaljnom načinu njihove provedbe.

3.4. Dokumenti s objašnjenjima

Komisija smatra da su potrebni dokumenti s objašnjenjima kako bi se poboljšala kvaliteta informacija o prenošenju Direktive zbog sljedećih razloga.

Zakonodavstvo o otpadu u državama članicama često se prenosi vrlo decentralizirano, među ostalim na regionalnoj ili lokalnoj razini i preko velikog broja pravnih akata, ovisno o administrativnoj strukturi pojedine države članice. Kao posljedica toga, pri prenošenju izmijenjenih direktiva države članice možda moraju izmijeniti čitav niz zakonodavnih akata na nacionalnoj, regionalnoj i lokalnoj razini.

Ovom se Direktivom izmjenjuje šest različitih direktiva o otpadu i utječe na brojne važne zakonski obvezujuće obveze, uključujući opsežnu izmjenu konkretnih ciljeva iz Okvirne direktive o otpadu, Direktive o odlagalištima otpada i Direktive o ambalaži te pojednostavnjenje direktiva o otpadnoj električnoj i elektroničkoj

opremi, o otpadnim vozilima i o baterijama. Ovo je složena revizija zakonodavstva o otpadu koja će možda utjecati na niz nacionalnih zakonodavnih akata.

Konkretni revidirani ciljevi povezani s gospodarenjem otpadom, sadržani u izmijenjenim direktivama, međusobno su povezani i kao takve bi ih pažljivo trebalo prenijeti u nacionalno zakonodavstvo te kasnije uvrstiti u nacionalne sustave gospodarenja otpadom.

Odredbe izmijenjenih direktiva utjecat će na širok raspon privatnih i javnih dionika u državama članicama te imati važan utjecaj na planirana ulaganja i buduće infrastrukture u sustavima gospodarenja otpadom. Potpuno i točno prenošenje izmijenjenih direktiva nužno je kako bi se zajamčilo postizanje ciljeva koje sadržavaju (npr. zaštita zdravlja ljudi i okoliša, povećanje učinkovitosti korištenja resursa i osiguravanje funkcioniranja unutarnjeg tržišta te izbjegavanje prepreka za trgovinu i ograničavanje tržišnog natjecanja u EU-u).

Vjerojatno je da će se zbog prethodno navedenih čimbenika povećati rizik netočnog prenošenja i netočne provedbe Direktive te otežati zadatak Komisije da prati primjenu prava EU-a. Jasne informacije u pogledu prenošenja revidiranih direktiva o otpadu presudne su za osiguravanje usklađenosti nacionalnog zakonodavstva s odredbama tih direktiva.

Zahtjev za dostavljanje dokumenata s objašnjenjima može predstavljati dodatno administrativno opterećenje za neke države članice. Međutim, dokumenti s objašnjenjima potrebni su kako bi se omogućila učinkovita provjera potpunog i točnog prenošenja koje je nužno zbog prethodno navedenih razloga, a ne postoje manje opterećujuće mjere kojima bi se omogućila učinkovita provjera. Nadalje, dokumentima s objašnjenjima može se znatno pridonijeti smanjenju administrativnog opterećenja Komisije u praćenju usklađenosti; bez tih dokumenata, za praćenje načina prenošenja u svim državama članicama trebalo bi izdvojiti znatna sredstva i učestalo komunicirati s nadležnim tijelima pojedinih zemalja. Stoga je moguće dodatno administrativno opterećenje zbog dostavljanja dokumenata s objašnjenjima proporcionalno cilju koji se nastoji postići, odnosno osiguravanju učinkovitog prenošenja i potpunog postizanja ciljeva revidiranih direktiva.

S obzirom na prethodno navedeno, primjereno je od država članica zatražiti da uz obavijest o svojim mjerama prenošenja dostave jedan dokument ili više njih u kojima se objašnjavaju odnosi između odredaba ove Direktive o izmjeni zakonodavstva o otpadu i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata prenošenja.

3.5. Delegirane i provedbene ovlasti Komisije

Člankom 1. stavcima 2., 3., 5., 7., 8., 13., 14., 16., 18., 20. i 21., člankom 2. stavcima 2., 5., 6., 8. i 9., člankom 3. stavcima 6. i 7. te izmjenom predloženom u članku 4. i članku 6. stavku 1. ovog Prijedloga utvrđuju se delegirane i provedbene ovlasti Komisije u direktivama 2008/98/EZ, 94/62/EZ odnosno 1999/31/EZ te uspostavljaju odgovarajući postupci za donošenje tih akata.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Prijedlogom se neće utjecati na proračun Europske unije te mu stoga nije priložen financijski izvještaj predviđen člankom 31. Financijske uredbe (Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002).

Prijedlog

DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o izmjeni direktiva 2008/98/EZ o otpadu, 94/62/EZ o ambalaži i ambalažnom otpadu, 1999/31/EZ o odlagalištima otpada, 2000/53/EZ o otpadnim vozilima, 2006/66/EZ o baterijama i akumulatorima i o otpadnim baterijama i akumulatorima te 2012/19/EU o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi

(Tekst značajan za EGP)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1. i, u pogledu članka 2. ove Direktive, njegov članak 114.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrtu zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora¹¹,

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija¹²,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Gospodarenje otpadom u Uniji trebalo bi poboljšati s ciljem zaštite, očuvanja i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite ljudskog zdravlja i osiguravanja razboritog i racionalnog korištenja prirodnih resursa.
- (2) Članak 192. stavak 2. Ugovora stoga je pravna osnova za izmjene direktiva 1999/31/EZ, 2000/53/EZ, 2006/66/EZ, 2008/98/EZ i 2012/19/EU. Ipak, budući da je Direktiva 94/62/EZ mjera kojom se osigurava funkcioniranje unutarnjeg tržišta, trebalo bi je izmijeniti na temelju članka 114. Ugovora. Radi pojednostavnjenja i proceduralne ekonomičnosti, prikladno je izmijeniti sve te direktive jednim aktom o izmjeni.
- (3) Komisija je preispitala konkretne ciljeve utvrđene u članku 11. stavku 2. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹³, članku 5. stavku 2. Direktive Vijeća 1999/31/EZ¹⁴ i članku 6. stavku 1. Direktive 96/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća¹⁵. Preispitivanjem, Komisija je zaključila da je prikladno izmijeniti te ciljeve kako bi se njima bolje odražavale potrebe kružnog gospodarstva, povećanjem

¹¹ SL C [...], [...], str. [...]

¹² SL C [...], [...], str. [...]

¹³ Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i stavljanju izvan snage određenih Direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.)

¹⁴ Direktiva Vijeća 1999/31/EZ od 26. travnja 1999. o odlagalištima otpada (SL L 182, 16.07.1999. str. 1.)

¹⁵ Direktiva 96/42/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 1994. o ambalaži i ambalažnom otpadu (SL L 365, 31.12.1994. str. 10.)

pripreme komunalnog i ambalažnog otpada za ponovnu uporabu i recikliranje i prestankom odlaganja otpada na odlagališta za bezopasan otpad.

- (4) Mnoge države članice još nisu u potpunosti razvile infrastrukturu potrebnu za gospodarenje otpadom i trenutno planiraju ulaganja. Stoga je bitno postaviti jasne ciljeve politika kako bi se izbjeglo zadržavanje sekundarnih sirovina na dnu hijerarhije otpada.
- (5) Unatoč tome što komunalni otpad čini samo između 7 % i 10 % ukupnog otpada koji se stvara u EU-u, taj se tok ubraja u one kojima se najteže gospodari, a način gospodarenja pouzdano upućuje na kvalitetu općeg sustava gospodarenja otpadom u nekoj zemlji. Izazovi gospodarenja komunalnim otpadom proizlaze iz njegova vrlo složenog i mješovitog sastava, neposredne blizine građana stvorenom otpadu i vrlo velike javne vidljivosti. Kao posljedica toga, za gospodarenje tim otpadom potreban je vrlo složen sustav koji obuhvaća učinkovit program prikupljanja otpada, aktivno uključivanje građana i poduzeća, infrastrukturu prilagođenu specifičnom sastavu otpada i razrađen sustav financiranja. Zemlje koje su razvile učinkovite sustave gospodarenja komunalnim otpadom općenito postižu bolje rezultate u cjelokupnom gospodarenju otpadom.
- (6) Ambalažni otpad i biorazgradivi komunalni otpad čine velik dio komunalnog, kućanskog i sličnog otpada. Stoga je potrebno istovremeno razmotriti učinke postavljanja konkretnih ciljeva za gospodarenje tim tokovima otpada.
- (7) Otpad iz industrije, obrta i rudarstva iznimno je raznolik u smislu sastava i obujma te se znatno razlikuje ovisno o gospodarskoj strukturi države članice, strukturi industrije ili trgovačkog sektora koji stvaraju otpad i gustoći industrije ili trgovine na određenom zemljopisnom području. Stoga bi za većinu otpada iz industrije i rudarstva prikladno rješenje¹⁶ bio pristup usmjeren na industriju u okviru kojeg se za rješavanje specifičnih pitanja koja se odnose na gospodarenje određenom vrstom otpada koriste referentni dokumenti o najboljim raspoloživim tehnikama (NRT), tzv. BREF-ovi. Međutim, industrijski i trgovački ambalažni otpad i dalje će biti obuhvaćen zahtjevima Direktive 94/62/EZ i Direktive 2008/98/EZ, uključujući njihova poboljšanja.
- (8) Povećanjem postojećih konkretnih ciljeva povezanih s pripremom za ponovnu uporabu i recikliranje komunalnog otpada i prestankom odlaganja na odlagališta otpada koji se može reciklirati, što odgovara najviše 25 % otpada odloženog na odlagališta do 2025., trebalo bi se osigurati da se gospodarski vrijedni otpadni materijali postupno i učinkovito oporabljaju pravilnim gospodarenjem te u skladu s hijerarhijom otpada. Time bi se trebalo osigurati da se vrijedni materijali iz otpada vrate u europsko gospodarstvo, što predstavlja napredak u provedbi Inicijative za sirovine¹⁷ i stvaranju kružnog gospodarstva.

¹⁶ Industrijske i rudarske djelatnosti obuhvaćene su referentnim dokumentima o najboljim raspoloživim tehnikama (NRT-ovi), tzv. BREF-ovima, sastavljenima na temelju Direktive o industrijskim emisijama 2010/75/EU (SL L 334, 17.12.2010, str. 17) i Direktive o otpadu iz rudarstva (2006/21/EZ, SL 102, 11.04.2006, str. 15), koji uključuju informacije o sprečavanju upotrebe resursa i stvaranja otpada, ponovnoj upotrebi, recikliranju i uporabi. Trenutačnom revizijom referentnih dokumenata o NRT-ovima i Komisijinim donošenjem zaključaka o NRT-ovima pojačat će se utjecaj tih dokumenata na industrijsku praksu, što će dovesti do daljnjih dobitaka u pogledu djelotvornosti resursa i povećanog recikliranja i uporabe otpada.

¹⁷ COM(2013) 442

- (9) Daljnjim povećanjem konkretnih ciljeva iz direktiva 2008/98/EZ, 94/62/EZ i 1999/31/EZ u pogledu ponovne uporabe i recikliranja komunalnog i ambalažnog otpada, počevši od tokova otpada koje je lako reciklirati (npr. plastika, metal, staklo, papir, drvo, biološki otpad), proizašle bi očite koristi za okoliš, gospodarstvo i društvo.
- (10) Poštovanje obveze uspostave sustava odvojenog prikupljanja papira, metala, plastike i stakla bitno je za povećanje stope pripreme za ponovnu uporabu i recikliranja komunalnog otpada u državama članicama. Osim toga, odvojenim prikupljanjem biološkog otpada, što se uvodi ovim prijedlogom, trebalo bi se pridonijeti sprečavanju onečišćenja materijala koji se mogu reciklirati.
- (11) Kombiniranjem konkretnih ciljeva za recikliranje i ograničenja na odlaganje otpada na odlagališta, što je sadržano u ovom prijedlogu, konkretni ciljevi za energetske uporabu i konkretni maksimalni ciljevi za recikliranje ambalažnog otpada na razini cijele Unije, utvrđeni u Direktivi 94/62/EZ više nisu potrebni, pa bi ih stoga trebalo izbrisati.
- (12) Iz konkretnih ciljeva uvrštenih u ovaj prijedlog slijedi da bi države članice trebale podržavati uporabu oporabljenih materijala, kao što su npr. oporabljeni papir i drvo, u skladu s hijerarhijom otpada i u cilju osiguravanja nabave sirovina te usmjeravanju Unije prema „društvu koje svoj otpad reciklira”, i, kad god je to moguće, ne bi trebale podržavati odlaganje tih materijala na odlagališta ili njihovo spaljivanje. Države članice ne bi trebale podržavati spaljivanje otpada koji se može reciklirati na tehnički i gospodarski izvediv način te pod uvjetima sigurnosti za okoliš. Uvodnu izjavu 29. Direktive 2008/98/EZ potrebno je tumačiti u tom kontekstu.
- (13) Ovim se prijedlogom nastoji odrediti jasan smjer gospodarenja otpadom u Uniji i time državama članicama i industriji osigurati sigurnost ulaganja. Države članice bi prilikom izrade nacionalnih strategija gospodarenja otpadom i planiranja ulaganja u infrastrukturu za gospodarenje otpadom trebale razborito koristiti europske strukturne i investicijske fondove u skladu s hijerarhijom otpada, promicanjem pripreme za ponovnu uporabu i recikliranje.
- (14) Komisija je postavila konkretne ciljeve za recikliranje plastičnog ambalažnog otpada za 2025. uzimajući u obzir tehničku izvedivost njihove provedbe u trenutku revizije Direktive; Komisija na temelju preispitivanja napretka država članica u postizanju tih ciljeva može predložiti nove razine konkretnih ciljeva za plastiku za 2030., i to uzimajući u obzir razvoj vrsta plastike koje se stavljaju na tržište i novih tehnologija za recikliranje.
- (15) Iz odvojenog prikupljanja i recikliranja obojenih metala i aluminijskih proizvoda proizašle bi znatne dodatne koristi za gospodarstvo i okoliš s obzirom na to da bi se u tom slučaju pribavilo više aluminijskih proizvoda. Konkretni cilj povezan s ponovnom uporabom i recikliranjem metalne ambalaže stoga bi se trebao podijeliti na zasebne ciljeve za te dvije vrste otpada.
- (16) Među državama članicama postoje velike razlike u gospodarenju otpadom, a posebno u pogledu gospodarenja komunalnim otpadom. Kako bi se osigurala bolja, pravovremenija i ujednačenija provedba zakonodavstva o otpadu i predvidjeli nedostaci u provedbi, trebalo bi uspostaviti sustav ranog upozoravanja kojim bi se otkrili nedostaci i omogućilo poduzimanje mjera prije isteka rokova za ispunjenje konkretnih ciljeva.
- (17) Direktivom 2008/98/EZ uvode se osnovne definicije u pogledu gospodarenja otpadom. Kako bi se osigurala veća usklađenost zakonodavstva o otpadu, trebalo bi uskladiti definicije iz direktiva 94/62/EZ i 1999/31/EZ s onima iz Direktive 2008/98/EZ.

- (18) U Direktivu 2008/98/EZ trebalo bi uvrstiti definicije komunalnog otpada, otpada od hrane i zatrpavanja, a u Direktivu 1999/31/EZ definiciju preostalog otpada, kako bi se razjasnilo područje primjene tih pojmova.
- (19) Statistički podaci o kojima izvješćuju države članice Komisiji neophodni su za procjenu usklađenosti sa zakonodavstvom o otpadu. Uvođenjem zajedničke točke za unos svih podataka o otpadu, brisanjem zastarjelih zahtjeva za izvješćivanje i uspoređivanjem nacionalnih metoda izvješćivanja, uz provjeru kvalitete podataka koju provodi treća strana, trebala bi se povećati kvaliteta i pouzdanost statističkih podataka.
- (20) Proizvođači robe i proizvoda trebali bi biti odgovorni za gospodarenje otpadom koji stvaraju njihovi potrošači. Programi proširene odgovornosti proizvođača čine bitan dio učinkovitog gospodarenja otpadom, ali njihova učinkovitost i uspješnost znatno se razlikuju među državama članicama. Stoga je potrebno uspostaviti minimalne operativne zahtjeve za proširenu odgovornosti proizvođača s ciljem internalizacije upravljanja troškovima proizvoda na kraju njihovog vijeka uporabe u skladu s visokim standardima zaštite okoliša i dati poticaj proizvođačima da uzmu u obzir aspekte zaštite okoliša tijekom čitavog životnog ciklusa proizvoda, od faze dizajniranja do kraja njihova vijeka uporabe kako bi se smanjili njihovi troškovi i poboljšala uspješnost te osigurali ravnopravni uvjeti i izbjegle prepreke funkcioniranju unutarnjeg tržišta.
- (21) Pravilno gospodarenje opasnim otpadom i dalje predstavlja problem unutar Unije, a dio podataka o njegovoj obradi nedostaje. Stoga je potrebno pojačati evidentiranje i mehanizme praćenja uspostavom elektroničkih registara za opasni otpad u državama članicama. Prikupljanje elektroničkih podataka trebalo bi proširiti na druge vrste otpada kako bi se pojednostavnilo vođenje evidencija za poduzeća i uprave te poboljšao nadzor tokova otpada u Uniji.
- (22) Radi osiguravanja nabave kritičnih sirovina i u skladu s Inicijativom za sirovine te općenitim i konkretnim ciljevima Europskog partnerstva za inovacije u području sirovina¹⁸, države članice trebale bi poduzeti mjere kojima bi ostvarile najbolje moguće gospodarenje otpadom koji sadržava znatne količine kritičnih sirovina¹⁹ u skladu s hijerarhijom otpada, uzimajući u obzir gospodarsku i tehnološku izvedivost te koristi za okoliš. Mjerama iz ove Direktive, npr. konkretnim ciljevima za recikliranje komunalnog otpada i zabranom odlaganja metala, uključujući metale prisutne u odbačenim proizvodima, na odlagališta za bezopasan otpad, podupirat će se mjere koje se poduzimaju na nacionalnoj razini.
- (23) Radi daljnje potpore učinkovitoj provedbi Inicijative za sirovine države članice trebale bi u svoje planove gospodarenja otpadom uvrstiti mjere povezane s prikupljanjem i oporabom otpada koji sadržava znatne količine kritičnih sirovina, u skladu sa stanjem u pojedinoj zemlji.
- (24) Imajući u vidu nepovoljne učinke otpada od hrane na okoliš, trebalo bi uspostaviti okvir za države članice za prikupljanje podataka i izvješćivanje o razinama otpada od hrane u svim sektorima tako da se omogući usporedba te zahtijevati izradu nacionalnih planova za sprečavanje otpada od hrane usmjerenih na ispunjavanje željenog cilja smanjenja otpada od hrane za 30 % do 2025.

¹⁸ <http://ec.europa.eu/eip/raw-materials/en/content/about-european-innovation-partnership-eip-raw-materials>

¹⁹ COM(2014) 297

- (25) Prilikom utvrđivanja nacionalnih programa sprečavanja otpada od hrane, države članice trebale bi utvrditi prioritete zasnovane na hijerarhiji gospodarenja otpadom: sprečavanje, priprema za ponovnu uporabu, recikliranje, oporaba i zbrinjavanje. Kad je riječ o otpadu od hrane, trebalo bi temeljito procijeniti bi li i za koje kategorije otpada od hrane doniranju i mogućem korištenju prijašnjih prehrambenih proizvoda u hrani za životinje trebalo dati prednost nad kompostiranjem, proizvodnjom obnovljive energije i odlaganjem na odlagališta. Tom bi se procjenom, koja bi uvijek trebala biti sukladna sa zakonodavstvom Unije o sigurnosti hrane za ljude i hrane za životinje i o zdravlju životinja, u prvom redu trebalo uzeti u obzir gospodarske okolnosti, zdravlje i standarde kvalitete.
- (26) Odbacivanjem otpada, posebno plastičnog, u okoliš, ima izravan i štetan utjecaj na okoliš i gospodarstvo koje se nepotrebno opterećuje visokim troškovima čišćenja. Uvođenje posebnih mjera u planove gospodarenja otpadom, financijska potpora proizvođača u okviru programa proširene odgovornosti proizvođača i pravilna provedba zakonskih propisa nadležnih tijela trebali bi pridonijeti rješavanju tog problema.
- (27) Komunikacijom Komisije o prikladnosti i učinkovitosti propisa („REFIT”): zaključci i daljnji koraci²⁰ Komisija se obvezuje ocjenjivati, pojednostavniti ili staviti izvan snage zakonodavne mjere Unije radi smanjenja opterećenja poduzeća, čime se potiču rast i stvaranje radnih mjesta. Glavni su zadatak REFIT-a mjere za smanjenje regulatornog opterećenja malih poduzeća i društava. Na savjetovanju o deset zakonskih akata EU-a kojima se najviše opterećuju MSP-ovi²¹ utvrđeno je da je zakonodavstvo o otpadu područje u kojem je potrebno moguće smanjenje opterećenja. Kao odgovor na taj poziv i nakon detaljnijeg savjetovanja s malim poduzećima i društvima na namjenskoj radionici održanoj 16. rujna 2013., trebalo bi uvesti pojednostavnjenje zahtjeva koji se odnose na dozvole i registracije za mala poduzeća i društva.
- (28) Izvješća o provedbi koja države članice izrađuju svake tri godine nisu se pokazala učinkovitim alatom za potvrdu usklađenosti i osiguravanje kvalitetne provedbe, a njima se stvara nepotrebno administrativno opterećenje. Stoga je prikladno staviti izvan snage odredbe kojima se države članice obvezuju na izradu takvih izvješća i umjesto toga za praćenje usklađenosti koristiti isključivo statističke podatke o kojima države članice izvješćuju Komisiju svake godine, iz kojih je vidljivo kada će se konkretni ciljevi vjerojatno ispuniti.
- (29) Potrebno je nastaviti izvješćivati o određenim aspektima provedbe Direktive 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća²². Kako bi se moglo kvalitetnije pratiti provedbu te direktive, to bi se izvješćivanje trebalo provoditi jednom godišnje.
- (30) Pouzdano izvješćivanje o statističkim podacima o gospodarenju otpadom od presudne je važnosti za učinkovitu provedbu i osiguravanje ravnopravnih uvjeta između država članica. Stoga države članice prilikom priprema izvješća o usklađenosti s konkretnim ciljevima utvrđenima u zakonodavstvu o otpadu trebaju koristiti najnoviju metodologiju koju su razvile Komisija i nacionalni statistički uredi država članica.

²⁰ Komunikacija Komisije od 2. listopada 2013. o prikladnosti i učinkovitosti propisa (REFIT): zaključci i daljnji koraci (COM(2013)685)

²¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/public-consultation-new/index_en.htm

²² Direktiva 2000/53/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. studenoga 2000. o otpadnim vozilima (SL L 269, 21.10.2000., str. 34. – 43.)

- (31) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 94/62/EZ, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu članka 3. stavka 1., članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. stavka 1. Osobito je važno da Komisija obavi odgovarajuća savjetovanja tijekom pripremnih aktivnosti, uključujući ona na stručnoj razini. Pri pripremi i izradi delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istodobno, pravovremeno i primjereno dostavljanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (32) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 2008/98/EZ, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 1., članka 27. stavaka 1. i 4. i članka 38. stavaka 1., 2. i 3. Osobito je važno da Komisija obavi odgovarajuća savjetovanja tijekom pripremnih aktivnosti, uključujući i ona na stručnoj razini. Pri pripremi i izradi delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istodobno, pravovremeno i primjereno dostavljanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (33) Kako bi se dopunila ili izmijenila Direktiva 1999/31/EZ, ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora trebalo bi delegirati Komisiji u pogledu članka 16. Osobito je važno da Komisija obavi odgovarajuća savjetovanja tijekom pripremnih aktivnosti, uključujući ona na stručnoj razini. Pri pripremi i izradi delegiranih akata Komisija bi trebala osigurati istodobno, pravovremeno i primjereno dostavljanje relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću. Sve izmjene priloga trebalo bi izvršiti u skladu s načelima utvrđenima u ovoj Direktivi kako su izraženi u prilogima. U tu svrhu, u pogledu Priloga II. Komisija bi trebala voditi računa o općim načelima te bi se za svaki razred odlagališta, uključujući prema potrebi posebne vrste odlagališta unutar svakog razreda, uključujući podzemno skladištenje, trebali odrediti opći postupci za ispitivanje i kriteriji za prihvaćanje kako su utvrđeni u Prilogu II., specifični kriteriji i/ili metode ispitivanja i povezane granične vrijednosti. Komisija bi, prema potrebi, unutar dvije godine od stupanja na snagu ove Direktive trebala razmotriti prihvaćanje prijedloga za standardizaciju metoda nadzora, uzorkovanja i analize u pogledu priloga.
- (34) Radi osiguravanja ujednačenih uvjeta za provedbu Direktive 94/62/EZ, Komisiji bi trebalo prenijeti ovlasti za provedbu u pogledu članka 12. stavka 3.b i članka 19. stavka 1. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²³.
- (35) Radi osiguravanja ujednačenih uvjeta za provedbu Direktive 1999/31/EZ, Komisiji bi trebalo prenijeti ovlasti za provedbu u pogledu članka 3. stavka 3., članka 5. stavaka 2., 2.a i 2.b, Priloga I. stavka 3.5 i Priloga II. stavka 5. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁴.
- (36) Radi osiguravanja ujednačenih uvjeta za provedbu Direktive 2008/98/EZ, Komisiji bi trebalo prenijeti ovlasti za provedbu u pogledu članka 9. stavka 3, članka 11. stavka 3., članka 24. stavka 2., članka 29. stavka 4., članka 33. stavka 2., članka 35. stavka 4.,

²³ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.02.2011., str. 13.)

²⁴ Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.02.2011., str. 13.)

članka 37. stavka 4. i članka 38. stavka 4. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća²⁵.

- (37) U skladu sa Zajedničkom političkom izjavom država članica i Komisije o dokumentima s objašnjenjima od 28. rujna 2011. države članice preuzele su obvezu da u opravdanim slučajevima, uz obavijest o svojim mjerama u pogledu prenošenja, prilože jedan ili više dokumenata u kojima se objašnjava odnos između dijelova direktive i odgovarajućih dijelova nacionalnih instrumenata prenošenja. U pogledu ove Direktive zakonodavac smatra dostavljanje tih dokumenata opravdanim.
- (38) Budući da države članice ne mogu u dovoljnoj mjeri ostvariti općenite ciljeve ove Direktive, odnosno poboljšati gospodarenje otpadom u Uniji i time pridonijeti zaštiti, očuvanju i poboljšanju kvalitete okoliša te razboritoj i racionalnoj uporabi prirodnih resursa diljem Unije, ali se ti ciljevi s obzirom na opseg učinaka mjera mogu bolje ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz tog članka, ovom se Direktivom ne prelazi okvir potreban za ostvarenje tih ciljeva.

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Izmjena Direktive 2008/98/EZ o otpadu

Direktiva 2008/98/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) umeće se sljedeća točka 1.a:

„1.a ‚komunalni otpad’ znači otpad kako je utvrđen u Prilogu VI.;”;

(b) umeću se sljedeće točke 4.a i 4.b:

„4.a ‚otpad od hrane’ znači hrana (uključujući njene nejestive dijelove) izgubljena iz lanca opskrbe hranom, ne uključujući hranu pretvorenu u materijalnu uporabu poput proizvoda na biološkoj bazi, hranu za životinje ili onu poslanu na preraspodjelu;

4.b ‚otpad od izgradnje i rušenja objekata’ znači otpad koji odgovara kategorijama otpada iz poglavlja 17. Priloga Odluci Komisije 2000/532/EZ i svakoj kasnijoj izmjeni, osim opasnog otpada i prirodno nastalog materijala kako je definirano u kategoriji 17 05 04;”;

c) umeće se sljedeća točka 15.a:

„15.a ‚oporaba materijala’ znači svaki postupak uporabe, isključujući energetske uporabu i ponovnu preradu u materijale koji će se upotrebljavati kao gorivo;

d) umeće se sljedeća točka 17.a:

„17.a ‚zatrpavanje’ znači svaku od sljedećih vrsta uporabe:

i. uporaba u kojoj se otpad upotrebljava na područjima iskapanja kao što su podzemni rudnici ili šljunčare za potrebe izravnavanja krivina, sigurnosti ili u građevinske svrhe u krajobraznom uređenju;

²⁵

Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.02.2011., str. 13.)

ii. uporaba u kojoj se otpad upotrebljava za izgradnju, zatrpavanje rudnika i kamenoloma, za rekultivaciju, dobivanje zemljišta melioracijom tla ili krajobrazno uređenje, kada se otpadom zamjenjuju drugi materijali koji nisu otpad, a inače bi se upotrijebili u tu svrhu.”;

e) dodaje se sljedeća točka 20.a:

„20.a ‚mala društva ili poduzeća’ znači društva koja zapošljavaju manje od 250 osoba i čiji godišnji promet ne prelazi 50 milijuna eura ili čija ukupna godišnja bilanca ne premašuje 43 milijuna eura.”;

2. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

a) stavku 1. dodaje se sljedeća točka e):

„e) svi drugi uvjeti koje je potrebno ispuniti za određene posebne tvari ili predmete utvrđene u skladu sa stavkom 2.”

b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a kojima se određuju kriteriji koje je potrebno zadovoljiti kako bi se određene posebne tvari ili predmeti smatrali nusproizvodom, a ne otpadom iz članka 3. točke 1.”;

3. Članak 6. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a. koji se odnose na donošenje kriterija iz stavka 1. i kojima se određuje vrsta otpada na koju se takvi kriteriji primjenjuju. Trebalo bi razmotriti, među ostalima, posebne kriterije za prestanak statusa otpada, barem za agregate, papir, staklo, metal, gume, tekstil i biološki otpad.”;

4. Članak 6. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Otpad koji je prestao biti otpad u skladu sa stavcima 1. i 2. smatra se recikliranim za potrebe izračuna jesu li postignuti konkretni ciljevi utvrđeni u ovoj Direktivi, u direktivama 94/62/EZ, 2000/53/EZ i 2006/66/EZ te Direktivi 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća*, osim ako su ti materijali namijenjeni uporabi kao gorivo ili, izuzev agregata dobivenih iz otpada od izgradnje ili rušenja objekata, za zatrpavanje.”;

* Direktiva 2012/19/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO) (SL L 197, 24.7.2012., str. 38.).

5. Članak 7. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a povezanih s ažuriranjem popisa otpada utvrđenog Odlukom 2000/532/EZ.”;

(b) stavak 5. briše se.

6. Članak 8. mijenja se kako slijedi:

(a) stavku 1. dodaje se prvi podstavak kako slijedi:

„1.a ‚proširena odgovornost proizvođača’ znači operativna i/ili financijska odgovornost proizvođača za proizvod, proširena na stanje životnog ciklusa proizvoda nakon što ga upotrijebi potrošač.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi potakle dizajniranje proizvoda kojim se smanjuje njihov utjecaj na okoliš i stvaranje otpada u tijeku proizvodnje i kasnije uporabe proizvoda, a da se njima ne naruši unutarnje tržište.

Tim su mjerama obuhvaćene mjere kojima se potiču razvoj, proizvodnja i marketing proizvoda koji su pogodni za višekratnu uporabu, tehnički trajni, a kad postanu otpad, pogodni su za ponovnu uporabu i recikliranje kako bi se omogućila provedba hijerarhije otpada. Tim se mjerama vodi računa o utjecaju punog životnog ciklusa proizvoda.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Kad razvijaju i primjenjuju proširenu odgovornost proizvođača, države članice trebaju ispuniti minimalne zahtjeve utvrđene u Prilogu VII.”;

7. Članak 9. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 9

Sprečavanje otpada

„1. Države članice poduzimaju prikladne mjere za sprečavanje otpada.

2. Europska agencija za okoliš svake godine objavljuje izvješće o pokazateljima napretka u sprečavanju stvaranja otpada za svaku državu članicu i Uniju u cjelini, uključujući napredak u odvajanju stvaranja otpada od gospodarskog rasta.

3. Države članice poduzimaju mjere za sprečavanje stvaranja otpada od hrane u cijelom lancu opskrbe hranom. Tim se mjerama treba nastojati osigurati smanjenje otpada od hrane u sektorima proizvodnje, maloprodaje / distribucije, usluživanja hrane / ugostiteljstva i kućanstvima za najmanje 30 % između 1. siječnja 2017. i 31. prosinca 2025.

Komisija do 31. prosinca 2017. donosi provedbene akte kojima utvrđuje ujednačene uvjete praćenja provedbe mjera za sprečavanje nastanka otpada od hrane koje poduzimaju države članice. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

8. Članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) najkasnije do 1. siječnja 2020., recikliranje komunalnog otpada i njegova priprema za ponovnu uporabu moraju se povećati na najmanje 50 % masenog udjela;”;

„ii. dodaje se sljedeća točka (c):

„(c) najkasnije do 1. siječnja 2030. recikliranje komunalnog otpada i njegova priprema za ponovnu uporabu moraju se povećati na najmanje 70% masenog udjela.”;

(b) stavci 3., 4. i 5. zamjenjuju se sljedećim:

„3. Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za osiguravanje ujednačene provedbe konkretnog cilja utvrđenog u stavku 2. točki (b) u pogledu zatrpavanja. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

„4. Za potrebe izračuna jesu li konkretni ciljevi iz stavka 2. točaka (a) i (c) postignuti, masom otpada koji je pripremljen za ponovnu uporabu i recikliran smatra se masa otpada podvrgnutog konačnoj pripremi za postupak ponovne uporabe ili recikliranja, umanjena za masu materijala odbačenog tijekom procesa zbog prisutnosti nečistoće, koji se treba zbrinuti ili podvrgnuti drugim postupcima uporabe.

Međutim, ako odbačeni materijal čini 2 % ili manje od mase otpada podvrgnutog tom postupku, masom otpada pripremljenog za ponovnu uporabu ili recikliranog smatra se masa otpada podvrgnutog postupku konačne pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranje.”

„5. Za potrebe izračuna jesu li konkretni ciljevi utvrđeni u stavku 2. točki (b) postignuti, masom otpada koji je pripremljen za ponovnu uporabu, recikliran i materijalno oporabljen smatra se masa otpada podvrgnutog konačnoj pripremi za postupak ponovne uporabe, recikliranja ili druge materijalne uporabe, umanjena za masu materijala odbačenog tijekom konačne pripreme za postupak ponovne uporabe, recikliranja ili materijalne uporabe zbog prisutnosti nečistoće, koji treba zbrinuti ili podvrgnuti drugim postupcima uporabe.

Međutim, ako odbačeni materijal čini 2 % ili manje od mase otpada podvrgnutog tom postupku, masom otpada pripremljenog za ponovnu uporabu ili recikliranog smatra se masa otpada podvrgnutog postupku konačne pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranje.”

9. Umeće se sljedeći članak 11.a:

„Članak 11.a

Sustav ranog upozoravanja

1. Komisija uz podršku Europske agencije za okoliš objavljuje sljedeća izvješća:

- (a) u 2017., izvješće o ostvarenju konkretnih ciljeva iz članka 11. stavka 2. točaka (a) i (b);
- (b) u 2022., izvješće o ostvarenju konkretnog cilja iz članka 9. stavka 3.;
- (c) u 2027., izvješće o ostvarenju konkretnog cilja iz članka 11. stavka 2. točke (c).

2. Izvješća iz stavka 1. obuhvaćaju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja konkretnih ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) procjenu očekivanog vremena za ostvarenje konkretnih ciljeva, za svaku državu članicu i
- (c) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke.

Prema potrebi, u izvješćima može se razmatrati i provedba dodatnih zahtjeva pored onih navedenih u stavku 1.

3. U roku od šest mjeseci od dana objave izvješća Komisije države članice za koje postoji rizik da neće postići konkretne ciljeve Komisiji dostavljaju plan usklađivanja s detaljnim opisom mjera koje namjeravaju poduzeti radi postizanja konkretnih ciljeva. U planu ispunjenja obveza uzimaju se u obzir preporuke Komisije kako su navedene u stavku 2. točki (c), mjere iz Priloga VIII. ili sve druge prikladne mjere. U njemu se navodi očekivano vrijeme postizanja usklađenosti.

4. Pri dostavljanju plana usklađivanja kao odgovor na izvješće koje Komisija izdaje u skladu sa stavkom 1. točkom (a) države članice mogu zatražiti produljenje roka utvrđenog u članku 11. stavku 2. točki (a) na najviše tri godine.

Ako Komisija ne uloži prigovor na plan usklađivanja u roku od pet mjeseci nakon što ga zaprimi, zahtjev za produljenjem roka smatra se prihvaćenim.

Ako uloži prigovor, Komisija će od predmetne države članice zahtijevati da podnese revidirani plan usklađivanja u roku od dva mjeseca nakon zaprimanja primjedbi Komisije.

Komisija procjenjuje revidirani plan usklađivanja u roku od dva mjeseca nakon što ga zaprimi te pismenim putem prihvaća ili odbija zahtjev za produljenjem roka. Ako Komisija u tom roku ne odgovori, zahtjev za produljenje roka smatra se prihvaćenim.”;

10. Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Nadzor opasnog otpada

Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se proizvodnja, prikupljanje i prijevoz opasnog otpada te njegovo skladištenje i zbrinjavanje provode u uvjetima kojima se osigurava zaštita okoliša i zdravlja ljudi radi poštovanja načela iz članka 13., uključujući mjere kojima se osigurava praćenje opasnog otpada od njegove proizvodnje do konačnog odredišta i njegov nadzor radi ispunjavanja zahtjeva iz članaka 35. i 36.

U tu svrhu države članice upotrebljavaju podatke stavljene na raspolaganje nadležnim tijelima i prikupljene u skladu s člankom 35.”;

11. U članku 22. drugi stavak zamjenjuje se sljedećim:

„Kako bi smanjile onečišćenje otpadnih materijala, države članice do 2025. moraju osigurati odvojeno prikupljanje biološkog otpada.

Komisija provodi procjenu gospodarenja biološkim otpadom kako bi prema potrebi dostavila prijedlog. U okviru procjene ispitat će se mogućnost postavljanja minimalnih zahtjeva za gospodarenje biološkim otpadom i kriterija kvalitete za kompost i proizvode digestije biološkog otpada kako bi se mogla jamčiti visoka razina zaštite zdravlja ljudi i okoliša.”;

12. Članak 24. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 24.

Izuzeća iz zahtjeva za dozvolu

Države članice mogu izuzeti društva ili poduzeća iz zahtjeva iz članka 23. stavka 1. za sljedeće postupke:

- (a) prikupljanje bezopasnog otpada;
- (b) prijevoz bezopasnog otpada;
- (c) zbrinjavanje vlastitog bezopasnog otpada na lokaciji proizvodnje; ili
- (d) uporaba otpada.”;

13. Članak 26. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 26

Evidentiranje

1. Ako sljedeći subjekti ne podliježu zahtjevima za dozvolu, države članice osiguravaju da nadležno tijelo vodi evidenciju:

- (a) društava ili poduzeća koji se profesionalno bave prikupljanjem ili prijevozom otpada;
- (b) trgovaca ili posrednika; i
- (c) društava ili poduzeća koja podliježu izuzećima iz zahtjeva za dozvolu u skladu s člankom 24.

Ako je to moguće, postojeće evidencije koje vodi nadležno tijelo koriste se za dobivanje informacija bitnih za ovaj postupak evidentiranja kako bi se smanjilo administrativno opterećenje.

2. Države članice iz zahtjeva iz stavka 1. mogu izuzeti mala društva ili poduzeća koji prikupljaju i/ili prevoze vrlo male količine bezopasnog otpada.

Komisija može donijeti zakonodavne akte potrebne za utvrđivanje načina na koji se treba odrediti prag za vrlo male količine. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

14. Članak 27. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a kojima se određuju minimalni tehnički standardi za postupke obrade za koje se propisuje dozvola u skladu s člankom 23. ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša.”

(a) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a kojima se određuju minimalni standardi za postupke za koje je propisana registracija u skladu s člankom 26. stavkom 1. točkama (a) i (b) ako je dokazano da bi se tim minimalnim standardima ostvarila korist u smislu zaštite zdravlja ljudi i okoliša ili izbjeglo stvaranje poremećaja na unutarnjem tržištu.”

15. Članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 3., točka b) mijenja se kako slijedi:

„(b) postojeće sustave za prikupljanje otpada i velika postrojenja za zbrinjavanje i oporabu otpada, uključujući sve posebne programe za otpadna ulja, opasni otpad, otpad koji sadržava znatne količine kritičnih sirovina ili tokove otpada na koje se odnosi posebno zakonodavstvo Unije;”;

(b) stavku 3. dodaje se sljedeća točka (f):

„(f) mjere za suzbijanje odbacivanja otpada u okoliš.”;

(c) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5. Planovi gospodarenja otpadom moraju biti usklađeni sa zahtjevima u pogledu planiranja otpada iz članka 14. Direktive 94/62/EZ, zahtjevima iz članka 11. stavka 2. ove Direktive te iz članka 5. Direktive 1999/31/EZ.”;

16. Članak 29. mijenja se kako slijedi:

(a) stavku 2. dodaje se sljedeća rečenica:

„Države članice u svoje programe uključuju posebne mjere namijenjene smanjenju stvaranja otpada od hrane kako je navedeno u članku 9. stavku 3. ove Direktive.”;

(b) stavak 4. zamjenjuje se sljedećim:

„4. Komisija može donijeti provedbene akte za utvrđivanje pokazatelja za mjere sprečavanja stvaranja otpada. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

17. Članak 33. stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija donosi provedbene akte za utvrđivanje formata obavješćivanja o donošenju tih planova i programa te njihovim bitnim revizijama. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

18. Članak 35. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Poduzeća iz članka 23. stavka 1., proizvođači otpada te poduzeća koja prikupljaju ili prevoze otpad na profesionalnoj osnovi ili djeluju kao trgovci ili posrednici otpada vode kronološku evidenciju o količini, vrsti i podrijetlu otpada te, prema potrebi, o odredištu, učestalosti prikupljanja, načinu prijevoza i načinu obrade otpada, a na zahtjev te informacije stavljaju na raspolaganje nadležnim tijelima:

(a) za opasan otpad, te se informacije stavljaju na raspolaganje svake godine do 31. prosinca;

(b) za bezopasan otpad, te se informacije stavljaju na raspolaganje na zahtjev nadležnog tijela.”;

(b) dodaje se sljedeći novi stavak 4.:

„4. Države članice uspostavljaju elektronički registar ili koordinirane registre za evidentiranje podataka o opasnom otpadu i, prema potrebi, drugim tokovima otpada, kojima je obuhvaćeno cijelo zemljopisno područje predmetne države članice. Države članice koriste podatke o otpadu o kojima su izvijestili industrijski subjekti u skladu s Europskim registrom ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari uspostavljenog na temelju Uredbe (EZ) br. 166/2006 **.

Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za utvrđivanje minimalnih uvjeta za rad tih registara. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

** Uredba (EZ) br. 166/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. siječnja 2006. o uspostavi Europskog registra ispuštanja i prijenosa onečišćujućih tvari i o izmjeni i dopuni direktiva Vijeća 91/689/EEZ i 96/61/EZ (SL L 033, 4.2.2006., str. 1.)

19. Članak 36. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Države članice poduzimaju mjere potrebne za zabranu ostavljanja ili divljeg odlaganja otpada ili nekontroliranog gospodarenja otpadom, uključujući odbacivanje otpada u okoliš.”;

20. Članak 37. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 37.

Izvješćivanje

1. Države članice jednom godišnje do 31. prosinca one godine koja slijedi godinu za koju se podaci prikupljaju Komisiji elektroničkim putem dostavljaju svoje podatke o provedbi članka 9. stavka 3. i članka 11. stavka 2. točaka (a), (b) i (c). Podaci se dostavljaju u formatu koji je utvrdila Komisija u skladu sa stavkom 6. Prvim izvješćem obuhvaća se razdoblje od 1. siječnja 2019. do 31. prosinca 2019.
2. Ako se otpad šalje u drugu državu članicu na pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili drugu materijalnu uporabu, on se može pripisati napretku samo one države članice u postizanju konkretnih ciljeva u kojoj je prikupljen u svrhu izvješća iz stavka 1.
3. Otpad koji se izvozi iz Unije radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranje pripisuje se napretku u postizanju konkretnih ciljeva utvrđenih u članku 11. stavku 2. samo ako izvoznik može u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 i (EZ) br. 1418/2007 dokazati da se postupak izvan Unije proveo pod uvjetima koji su istovjetni zahtjevima relevantnog zakonodavstva Unije o okolišu.
4. U svrhu potvrde usklađenosti s člankom 11. stavkom 2. točkom (b), o količini otpada koji se upotrebljava za postupke zatrpavanja izvješćuje se odvojeno od količine otpada pripremljenog za ponovnu uporabu, recikliranog ili uporabljenog za druge postupke materijalne uporabe. O ponovnoj preradi otpada u materijale koji će se koristiti za postupke zatrpavanja izvješćuje se kao o zatrpavanju.
5. Podacima o kojima države članice izvješćuju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o provjeri kvalitete, a potvrđuje ih nezavisna treća strana.
6. Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za određivanje ujednačenih uvjeta za potvrđivanje usklađenosti s konkretnim ciljevima iz članka 9. stavka 3. i članka 11. stavka 2. točaka (a), (b) i (c), u kojima se određuje format izvješćivanja o podacima koji se odnose na te ciljeve, i odrediti minimalne uvjete za potvrđivanje koje provodi treća strana. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

21. Članak 38. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1., drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi detaljnog opisa primjene formule za uređaje za spaljivanje iz Priloga II. točke R1. Mogu se uzeti u obzir lokalni klimatski uvjeti, kao što su intenzitet hladnoće i potreba za grijanjem u mjeri u kojoj oni djeluju na količinu energije koja se tehnički može upotrijebiti ili proizvesti u obliku električne energije, topline, rashladne energije ili tehnološke pare. Lokalni uvjeti u najudaljenijim regijama kako su prepoznati u članku 299. stavku 2. četvrtom podstavku Ugovora i u teritorijima iz članka 25. Akta o pristupanju iz 1985. godine također se mogu uzeti u obzir.”;

(b) stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a radi izmjene priloga od I. do V. s obzirom na znanstveni i tehnički napredak.”;

(c) dodaju se stavci 3. i 4.:

„3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 38.a, potrebnih za izmjenu priloga VII. i VIII.

4. Komisija može donijeti provedbene akte radi revizije priloga VI. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 39. stavka 2.”;

22. dodaje se sljedeći članak 38.a:

„Članak 38.a

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlašt za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlašt za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 1., članka 27. stavaka 1. i 4. te članka 38. stavaka 1., 2. i 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme od [unijeti datum stupanja na snagu ove revizije].

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlašt iz članka 5. stavka 2., članka 6. stavka 2., članka 7. stavka 1., članka 27. stavaka 1. i 4. te članka 38. stavaka 1., 2. i 3. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlašt koje je u toj odluci navedeno. Opozivom se proizvode učinci od dana koji slijedi nakon objave odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija o njemu istodobno obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 5. stavkom 2., člankom 6. stavkom 2., člankom 7. stavkom 1., člankom 27. stavcima 1. i 4. i člankom 38. stavcima 1., 2. i 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće na njega ne ulože prigovor u razdoblju od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako i Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor. To se razdoblje na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.”

23. Članak 39. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 39.

Postupak Odbora

1. Za potrebe članka 9. stavka 3., članka 11. stavka 3., članka 24. stavka 2., članka 29. stavka 4., stavka 33. stavka 2., članka 35. stavka 4., članka 37. stavka 4. i članka 38. stavka 4. Komisiji pomaže Odbor za prilagodbu znanstvenom i tehničkom napretku te provedbu Direktive 2008/98/EZ o otpadu. Taj je Odbor odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća***.

2. Ako se upućuje na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

*** Uredba (EZ) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlašt Komisije (SL L 55, 28.02.2011., str. 13.)

24. Dodaju se prilozi VI., VII. i VIII. u skladu s Prilogom ovoj Direktivi.

Članak 2.

Izmjena Direktive 94/62/EZ

Direktiva 94/62/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) u točki 1., briše se sljedeći tekst:

„Komisija prema potrebi razmatra i revidira ogledne primjere definicije ambalaže iz Priloga I. Prioritetno se rješavaju sljedeći predmeti: kutije za CD-e i videokasete, tegle za cvijeće, tube i valjci oko kojih je namotan fleksibilni materijal, podloge samoljepivih etiketa i papir za umatanje. Te mjere, namijenjene izmjeni elemenata ove Direktive koji nisu ključni, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom iz članka 21. stavka 3.”;

(b) točka 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. ‚Ambalažni otpad’ znači svaka ambalaža ili ambalažni materijal obuhvaćen definicijom otpada iz članka 3. stavka 1. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*”;

* Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i o stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.).

(c) točke od 3. do 10. brišu se;

(d) dodaje se sljedeća točka 13.:

„13. Primjenjuju se definicije ‚otpada’, ‚komunalnog otpada’, ‚opasnog otpada’, ‚sprečavanja’, ‚pripreme za ponovnu uporabu’, ‚ponovne uporabe’, ‚oporabe’, ‚recikliranja’, ‚zbrinjavanja’, ‚gospodarenja otpadom’, ‚stvaratelja otpada’ i ‚imatelja otpada’ iz članka 3. Direktive 2008/98/EZ.”;

2. Dodaje se sljedeći članak 3.a:

„*Članak 3.a*

Izmjena Priloga I.

„Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a kojim se izmjenjuje popis oglednih primjera iz Priloga I.”;

3. Članak 6. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje naslovom „Priprema za ponovnu uporabu, recikliranje i oporabu”;

(b) stavku 1. dodaju se sljedeće točke od (f) do (k):

„(f) do kraja 2020., najmanje 60 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će pripremljeno za ponovnu uporabu i reciklirano;

(g) do kraja 2020., postići će se sljedeći konkretni minimalni ciljevi za pripremu materijala sadržanih u ambalažnom otpadu za ponovnu uporabu i recikliranje:

- i. 45 % plastike;
- ii. 50% drveta;
- iii. 70 % obojenih metala;
- iv. 70 % aluminija;
- v. 70 % stakla;

vi. 85 % papira i kartona;

(h) do kraja 2025., najmanje 70% masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će pripremljeno za ponovnu uporabu i reciklirano;

(i) do kraja 2025., sljedeći konkretni minimalni ciljevi za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje bit će ispunjeni u pogledu sljedećih posebnih materijala sadržanih u ambalažnom otpadu:

i. 60% plastike;

ii. 65% drveta;

iii. 80% obojenih metala i 80% stakla;

iv. 80 % aluminija;

v. 80 % stakla;

vi. 90 % papira i kartona;

(j) do kraja 2030., najmanje 80 % masenog udjela ukupnog ambalažnog otpada bit će pripremljeno za ponovnu uporabu i reciklirano;

(k) do kraja 2030., sljedeći konkretni minimalni ciljevi za pripremu za ponovnu uporabu i recikliranje bit će ispunjeni u pogledu sljedećih posebnih materijala sadržanih u ambalažnom otpadu:

i. 80% drveta;

ii. 90% obojenih metala i 90% stakla;

iii. 90 % aluminija;

iv. 90 % stakla;

(c) umeće se novi stavak 1.a:

„1.a Za potrebe izračuna jesu li ostvareni konkretni ciljevi utvrđeni u članku 6. stavku 1. točkama od (a) do (k), masom otpada koji je pripremljen za ponovnu uporabu i recikliran smatra se masa otpada podvrgnutog konačnoj pripremi za postupak ponovne uporabe ili recikliranja, umanjena za masu materijala odbačenih tijekom tog postupka zbog prisutnosti nečistoća, koji treba zbrinuti ili podvrgnuti drugim postupcima uporabe.

Međutim, ako odbačeni materijal čini 2 % ili manje od mase otpada podvrgnutog tom postupku, masom otpada pripremljenog za ponovnu uporabu i recikliranog smatra se masa otpada podvrgnutog postupku konačne pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranje.”;

(d) umeće se sljedeći stavak 1.b:

„1.b Ako je ambalaža sastavljena od različitih materijala, svaki materijal zasebno se uzima u obzir za potrebe izračuna konkretnih ciljeva iz članka 6. stavka 1. točaka od (f) do (k).”;

(e) stavci 3., 5., 8. i 9. brišu se;

(f) dodaje se sljedeći stavak 12.:

„12. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi potakle dizajniranje ambalaže kako bi se smanjio njezin utjecaj na okoliš i stvaranje otpada u tijeku proizvodnje i kasnije uporabe, pod uvjetom da se tim mjerama izbjegavaju

poremećaju na unutarnjem tržištu i da se druge države članice ne ometa u poštovanju ove Direktive.

Tim se mjerama obuhvaćaju mjere kojima se potiču razvoj, proizvodnja i marketing ambalaže koja je pogodna za ponovnu uporabu i recikliranje kako bi se omogućila pravilna provedba hijerarhije otpada. Mjerama se uzima u obzir utjecaj punog životnog ciklusa ambalaže.”;

4. Dodaje se sljedeći članak 6.a:

„Članak 6.a

Sustav ranog upozoravanja

1. Komisija uz potporu Europske agencije za okoliš objavljuje sljedeća izvješća:

- (a) u 2017., izvješće o ostvarenju konkretnih ciljeva iz članka 6. stavka 1. točaka (f) i (g);
- (b) u 2022., izvješće o ostvarenju konkretnih ciljeva iz članka 6. stavka 1. točke (h) i (i);
- (c) u 2027., izvješće o ostvarenju konkretnih ciljeva iz članka 6. stavka 1. točke (j) i (k);.

2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja konkretnih ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) procjenu očekivanog vremena za ostvarenje konkretnih ciljeva za svaku državu članicu i
- (c) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke.

U tim se izvješćima prema potrebi može razmatrati provedba dodatnih zahtjeva uz one iz stavka 1.

3. U roku od šest mjeseci od dana objave izvješća Komisije države članice za koje postoji rizik da neće postići konkretne ciljeve Komisiji dostavljaju plan usklađivanja obveza s detaljnim opisom mjera koje namjeravaju poduzeti radi postizanja konkretnih ciljeva. U planu ispunjenja obveza razmatraju se preporuke Komisije kako su navedene u stavku 2. točki c., mjere iz Priloga VIII. direktive 2008/98/EZ ili sve druge prikladne mjere. U njemu se navodi očekivano vrijeme postizanja usklađenosti.

5. Članak 11. stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a radi utvrđivanja uvjeta pod kojima se razine koncentracije iz stavka 1. ne trebaju primjenjivati na reciklirane materijale i na proizvodne prstene koji su unutar zatvorenog i kontroliranog lanca kao ni na vrste ambalaže koje su izuzete od zahtjeva iz stavka 1. treće alineje.”;

6. Članak 12. mijenja se kako slijedi:

- (a) naslov se zamjenjuje naslovom „Sustavi obavješćivanja i izvješćivanja”;
- (b) stavak 3. briše se.

„3. Radi potvrde usklađenosti s konkretnim ciljevima iz članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (e) ove Direktive, države članice primjenjuju formate uspostavljene Odlukom Komisije 2005/270/EZ.”;

(c) umeću se sljedeći stavci od 3.a do 3.d:

„3.a Države članice Komisiji jednom godišnje do 31. prosinca one godine koja slijedi godinu za koju se prikupljaju podaci elektroničkim putem dostavljaju svoje podatke o provedbi članka 6. stavka 1. točaka od (a) do (k). Prvim izvješćem obuhvaća se razdoblje od 1. siječnja [unijeti godinu stupanja na snagu ovog akta o izmjeni + 1 godinu] do 31. prosinca [unijeti godinu stupanja na snagu ovog akta o izmjeni + 1 godinu].

3.b Ako se otpad šalje na pripremu za ponovnu uporabu, recikliranje ili drugu materijalnu uporabu u druge države članice, smije se računati kao napredak u ostvarenju konkretnih ciljeva samo one države članice u kojoj je prikupljen za potrebe izvješća iz stavka 1.

3.c Ambalažni otpad koji se izvozi iz Unije radi pripreme za ponovnu uporabu ili recikliranje računa se kao napredak u ostvarenju konkretnih ciljeva utvrđenih u članku 6. stavku 1. točkama od (a) do (f) samo ako izvoznik može u skladu s Uredbom (EZ) br. 1013/2006 dokazati da je obrada izvan Unije provedena pod uvjetima koji su istovjetni zahtjevima iz relevantnog zakonodavstva EU-a o okolišu.

3.d Komisija može donijeti provedbene akte potrebne za određivanje ujednačenih uvjeta za potvrđivanje usklađenosti s konkretnim ciljevima utvrđenima u članku 6. stavku 1. točkama od (a) do (k), kojima se utvrđuje format za izvješćivanje o podacima koji se odnose na te ciljeve, i odrediti ujednačene uvjete za potvrđivanje koje provodi treća strana. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.

(d) stavak 5. briše se;

7. Članak 17. briše se;

8. Članak 19. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija donosi provedbene akte potrebne za prilagodbu identifikacijskog sustava iz članka 8. stavka 2. i članka 10. drugog stavka, šeste alineje, znanstvenom i tehničkom napretku. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.

2. Komisija donosi provedbene akte potrebne za utvrđivanje formata za izvješćivanje iz članka 12. stavka 3.d. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.”;

9. Članak 20. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 20.

Posebne mjere

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 21.a potrebnih za rješavanje poteškoća do kojih dolazi u primjeni odredaba ove Direktive, a posebno u pogledu inertnih ambalažnih materijala stavljenih na tržište Unije u vrlo malim količinama (tj. približno 0,1 % masenog udjela), ponajprije ambalaže za medicinske uređaje i farmaceutske proizvode, mala pakiranja i luksuzna pakiranja.”;

10. Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Postupak Odbora

1. Za potrebe članka 12. stavka 3.b i članka 19. stavka 1. Komisiji pomaže Odbor za prilagodbu znanstvenom i tehničkom napretku i provedbu Direktive 2008/98/EZ o otpadu, osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ. Taj je Odbor odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća **.

2. Ako se upućuje na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

** Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.02.2011., str. 13.)”;

11. Dodaje se novi članak 21.a:

„Članak 21.a

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 1. stavka 1., članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. stavka 1. prenosi se na Komisiju na neograničeno razdoblje od [unijeti datum stupanja na snagu ove revizije].

3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 1. stavka 1., članka 11. stavka 3., članka 19. stavka 2. i članka 20. stavka 1. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opozivom se proizvode učinci dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija o njemu istodobno izvješćuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 1. stavkom 1., člankom 11. stavkom 3., člankom 19. stavkom 2. i člankom 20. stavkom 1. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće na njega ne ulože prigovor u razdoblju od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako i Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor. To se razdoblje na inicijativu produžuje za dva mjeseca Europskog parlamenta ili Vijeća.”

Članak 3.

Izmjena Direktive 1999/31/EZ

Direktiva 1999/31/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 2. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) primjenjuju se definicije ‚otpada‘, ‚komunalnog otpada‘, ‚opasnog otpada‘, ‚oporabe‘, ‚recikliranja‘, ‚zbrinjavanja‘, ‚stvaratelja otpada‘ i ‚imatelja otpada‘ utvrđene u članku 3. Direktive 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća*.

* Direktiva 2008/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 19. studenoga 2008. o otpadu i o stavljanju izvan snage određenih direktiva (SL L 312, 22.11.2008., str. 3.)”;

(b) dodaje se nova točka (a)a;

(a)a „Preostali otpad” znači otpad koji je nastao postupkom uporabe, uključujući recikliranje, koji se ne može dodatno uporabiti te se zato mora zbrinuti;”;

(c) točke (b), (c) i (n) brišu se;

(d) točka (d) zamjenjuje se sljedećim:

„(d) „Bezopasan otpad” znači svaki otpad koji nije obuhvaćen definicijom opasnog otpada iz Direktive 2008/98/EZ;”;

(e) točka (m) zamjenjuje se sljedećim:

„(m) „Biorazgradivi otpad” znači drvo, otpad od hrane i vrtni otpad, papir i karton te sav otpad koji se može podvrgnuti anaerobnoj ili aerobnoj razgradnji;”;

2. Članak 5. mijenja se kako slijedi:

(a) umeću se sljedeći stavci 2.a, 2.b i 2.c:

„2.a Države članice neće prihvaćati sljedeći otpad na odlagalištima za bezopasni otpad do 1. siječnja 2025: otpad koji se može reciklirati uključujući plastiku, metale, staklo, papir i karton te drugi biorazgradivi otpad.

2.b Države članice neće prihvaćati količinu otpada na odlagalištima za bezopasan otpad u određenoj godini, koja premašuje 25 % ukupne količine komunalnog otpada stvorenog prethodne godine, od 1. siječnja 2025.

2.c Države članice nastojat će prihvaćati samo preostali otpad na odlagalištima za bezopasan otpad do 1. siječnja 2030., tako da ukupna količina koja se odlaže na takva odlagališta ne premaši 5 % ukupne količine otpada stvorenog u prethodnoj godini. Komisija do 2025. treba preispitati ovaj cilj i prema potrebi podnijeti zakonodavni prijedlog za pravno obvezujući konkretni cilj smanjenja odlaganja otpada na odlagališta do 2030.

2.d Države članice neće prihvaćati odlaganje komunalnog otpada na odlagališta za inertni otpad.

Komisija treba procijeniti izvedivost uvođenja ograničenja odlaganja otpada koji nije preostali otpad na odlagališta za inertni otpad i do 2018. izdati izvješće u kojem će predstaviti svoje zaključke i, prema potrebi, podnijeti zakonodavni prijedlog.”;

3. umeće se sljedeći članak 5.a:

„Članak 5.a

Sustav ranog upozoravanja

1. Komisija uz potporu Europske agencije za okoliš objavljuje sljedeća izvješća:

- (a) u 2022., izvješće o ostvarenju konkretnih ciljeva iz članka 5. stavka 2.a točke (a) i članka 5. stavka 2.b točke (a);
- (b) u 2027., izvješće o ostvarenju konkretnih ciljeva iz članka 5. stavka 2.a točke (b) i članka 5. stavka 2.b točke (b);

2. Izvješća iz stavka 1. uključuju sljedeće:

- (a) procjenu ostvarenja konkretnih ciljeva za svaku državu članicu;
- (b) procjenu očekivanog vremena za ostvarenje konkretnih ciljeva za svaku državu članicu i
- (c) popis država članica za koje postoji rizik da neće uspjeti ostvariti te ciljeve unutar odgovarajućih rokova, uz odgovarajuće preporuke.

Prema potrebi, u izvješćima Komisije može se razmatrati i provedba dodatnih zahtjeva uz one iz stavka 1.

3. U roku od šest mjeseci od dana objave izvješća Komisije države članice za koje postoji rizik da neće postići konkretne ciljeve Komisiji dostavljaju plan usklađivanja s detaljnim opisom mjera koje namjeravaju poduzeti radi postizanja konkretnih ciljeva. U planu usklađivanja uzimaju se u obzir preporuke Komisije kako su navedene u stavku 2.c, mjere iz Priloga VIII. Direktivi 2008/98/EZ ili sve druge prikladne mjere za koje se očekuje da se njima mogu postići slični rezultati. U njemu se navodi očekivano vrijeme postizanja usklađenosti.”;

4. u članku 11. stavku 2., drugi podstavak briše se.

5. Članak 12. točka (c) mijenja se kako slijedi:

„(c) kontrolu kvalitete analitičkih operacija kontrolnih i nadzornih postupaka i / ili analiza iz članka 11. stavka 1. točke (b) provode nadležni laboratoriji ovlašteni u skladu s Uredbom (EZ) br. 765/2008²⁶.”;

6. Članak 15. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 15.

Izvješćivanje

1. Države članice Komisiji jednom godišnje do 31. prosinca godine koja slijedi godinu za koju se prikupljaju podaci elektroničkim putem dostavljaju svoje podatke o provedbi konkretnih ciljeva i obveza utvrđenih u članku 5. stavcima 2., 2.a i 2.b. Podaci se dostavljaju u formatu koji je odredila Komisija u skladu sa stavkom 3. Prvim izvješćem obuhvaća se razdoblje od 1. siječnja [unijeti godinu stupanja na snagu ovog akta o izmjeni+ 1 godinu] do 31. prosinca [unijeti godinu stupanja na snagu ovog akta o izmjeni+ 1 godinu].

2. Države članice izvješćuju o podacima o provedbi konkretnih ciljeva utvrđenih u članku 5. stavku 2. do 1. siječnja 2025.

3. Komisija može donijeti provedbene akte kojima se određuju ujednačeni uvjeti za potvrđivanje usklađenosti s konkretnim ciljevima iz članka 5. stavaka 2., 2.a i 2.b, određuje format za izvješćivanje o podacima koji se odnose na te ciljeve i odrediti minimalne uvjete za potvrđivanje koje provodi treća strana. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 17. stavka 2. ove Direktive.

4. Podacima o kojima države članice izvješćuju u skladu sa stavcima 1. i 2. prilaže se izvješće o potvrdi kvalitete, a potvrđuje ih nezavisna treća strana.

7. Članak 16. zamjenjuje se sljedećim:

²⁶

Uredba (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište (SL L 218, 13.8.2008., str. 30.)

„Članak 16.

Izmjena priloga

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 17.a o izmjenama potrebnima radi prilagodbe priloga znanstvenom i tehničkom napretku.”;

8. Članak 17. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 17.

Postupak Odbora

1. Za potrebe članka 3. stavka 3., članka 5. stavaka 2., 2.a i 2.b, Priloga I. stavka 3.5. i Priloga II. stavka 5. Komisiji pomaže Odbor za prilagodbu znanstvenom i tehničkom napretku i provedbu Direktive 2008/98/EZ o otpadu, osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ. Taj je Odbor odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća **.

2. Ako se upućuje na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.”;

** Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.02.2011., str. 13.)

9. Dodaje se članak 17.a:

„Članak 17.a

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 16. dodjeljuje se Komisiji na neograničeno razdoblje od [unijeti datum stupanja na snagu ovog akta o izmjeni].

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 16. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opozivom se proizvode učinci dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija o njemu istodobno obavještuje Europski parlament i Vijeće.

5. Delegirani akt donesen na temelju članka 16. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće na njega ne ulože prigovor u razdoblju od dva mjeseca od obavješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako i Europski parlament i Vijeće prije isteka tog roka obavijeste Komisiju da neće uložiti prigovor. To se razdoblje na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća produžuje za dva mjeseca.”

Članak 4.

Izmjena Direktive 2000/53/EZ

U članak 9. Direktive 2000/53/EZ umeću se sljedeći stavci od 1.a i 1.c:

„1.a Za izvješćivanje o potvrdi usklađenosti s konkretnim ciljevima iz članka 7. stavka 2. države članice primjenjuju detaljna pravila koja se između ostalog mogu odnositi na određivanje formata koje je donijela Komisija u skladu s člankom 7. stavkom 2. posljednjim podstavkom. Podaci se Komisiji dostavljaju do 31. prosinca godine koja slijedi godinu u kojoj se prikupljaju podaci.

1.b Podacima o kojima države članice izvješćuju u skladu s ovim člankom prilaže se izvješće o potvrdi kvalitete, a potvrđuje ih nezavisna treća strana.

1.c Komisija može donijeti provedbene akte za određivanje minimalnih uvjeta za potvrđivanje koje provodi treća strana. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 11.”;

Članak 5.

Izmjena Direktive 2006/66/EZ

Direktiva 2006/66/EZ mijenja se kako slijedi:

1. Članak 22. briše se;

2. Članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„Komisija najkasnije do kraja 2016. izvješćuje o provedbi ove Direktive i njezinu utjecaju na okoliš i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.”;

(b) u stavku 2., prva rečenica zamjenjuje se sljedećim:

„U svoje izvješće Komisija uvrštava procjenu sljedećih aspekata ove Direktive:”

Članak 6.

Izmjena Direktive 2012/19/EU

Direktiva 2012/19/EU mijenja se kako slijedi:

1. Članak 16. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 5. zamjenjuje se sljedećim:

„5.a Države članice Komisiji jednom godišnje do 31. prosinca godine koja slijedi onu u kojoj se prikupljaju podaci elektroničkim putem dostavljaju svoje podatke o provedbi članka 16. stavka 4. Podaci se dostavljaju u formatu koji je odredila Komisija u skladu sa stavkom 5.d. Prvim izvješćem obuhvaća se razdoblje od 1. siječnja [unijeti godinu koja slijedi onu u kojoj stupa na snagu ovaj akt o izmjeni] do uključivo 31. prosinca [unijeti godinu koja slijedi onu u kojoj stupa na snagu ovaj akt o izmjeni].

5.c Podacima o kojima države članice izvješćuju u skladu sa stavkom 5.a prilaže se izvješće o potvrdi kvalitete, a potvrđuje ih nezavisna treća strana.

5.d Komisija može donijeti provedbene akte za određivanje minimalnih uvjeta za potvrđivanje koje provodi treća strana. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2.”;

2. Članak 21. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 21.

Postupak odbora

„1. Za potrebe članka 7. stavka 5., članka 8. stavka 5., članka 11. stavka 3., članka 16. stavaka 3. i 6. i članka 23. stavka 4. Komisiji pomaže Odbor za prilagodbu znanstvenom i tehničkom napretku i provedbu Direktive 2008/98/EZ o otpadu, osnovan člankom 39. Direktive 2008/98/EZ. Taj je Odbor odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Ako se upućuje na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Ako Odbor ne donese mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.”.

Članak 7.

Prenošenje

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do [umetnuti datum dvanaest mjeseci nakon stupanja na snagu ove Direktive]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

Kada države članice donesu te odredbe, one prilikom njihove službene objave sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takvo upućivanje. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji priopćuju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 8.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 9.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik